

ارائه طرح پرورش مرکز نوآوری کودکان با رویکرد ارتقاء تعاملات اجتماعی

لیلا خسروی

کارشناسی ارشد معماری، مدرس هنرستان فنی و حرفه ای نمونه دولتی علامه جعفری، تهران، ایران

چکیده

تعاملات روی نوآوری و تقویت خلاقیت افراد تأثیر بسزایی دارد. نقش مولفه های کالبدی و محیط فیزیکی را به عنوان بستر شکل گیری روابط ساده و پیچیده اجتماعی، نمی توان نادیده گرفت. یکی از مولفه های مؤثر بر تعاملات اجتماعی طراحی با کیفیت کالبد معماری فضاها می باشد. از آنجاکه یکی از دوره های سنی بسیار مهم دوران کودکی است. معماران با طراحی فضایی مؤثر در رشد و شکوفایی کودک و بازگرداندن آن ها به طبیعت خویش و ارتقای روحیه خلاقانه در آن ها، می توانند به آینده کودکان و در نتیجه آینده کشورمان نیز کمک کنند. بنابراین هدف این پژوهش ارائه طرح پرورش مرکز نوآوری کودکان با رویکرد ارتقاء تعاملات اجتماعی است. در این پژوهش با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و روش میدانی، نقش و قابلیت های طراحی محیط کالبدی و کیفیت عملکردی فضا در ارتقای تعاملات اجتماعی کودکان بررسی شد. سایت مورد مطالعه پژوهش حاضر واقع در محله ۸ در ناحیه ۴ شهرداری منطقه تهران است که به لحاظ شکل - جهت - ابعاد - توپوگرافی سایت، همسایگی - های سایت، عوارض - جنس بستر - پوشش گیاهی سایت، مورد آنالیز قرار گرفت. دلایل انتخاب و نقاط قوت سایت واکاوی شد. برخی اصول طراحی از تحلیل سایت بدست آمد. دسترسی اصلی سایت از سمت پارک و دریاچه چیتگر محوری مورب است که مهمترین محور خارجی سایت به لحاظ دید از خارج به سایت به شمار می رود. با توجه به کاربری پروژه مورد طراحی که طراحی فضایی مختص کودکان است، لذا داشتن دید مناسب به سایت و بنا، اهمیتی دو چندان در دعوت کنندگی کودک به فضا پیدا می کند. طراحی اصلی با تمرکز قوی بر روی فضای عمومی و بازی است که در مرکز قرار گرفته است. این فضا نه تنها عملکردی است بلکه بصورت نمادین و دعوت کننده است. ارتباط بین منطقه مشترک و کلاس های درس شخصیت اصلی این طرح است. طرح ساختمان همچنین شامل بامهای سبز است که فضایی کاربردی و کارگاهی آموزشی برای کودکان است و به تحریک و تقویت حواس کودکان کمک می کند.

واژه های کلیدی: مرکز نوآوری، خلاقیت، تعاملات، کودکان، معماری

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۹۶-۷۹